

Statens Kunstfond – at raabe i Rindal?

Poetisk Parloir 2012-24

Historisk: Aaret er 1962 og Peter Rindal bliver trodsig, for Statens nyoprettede Kunstfond spenderer en umaadelig Sum paa et moderne Maleri.

Det maa staten ikke! raabe Rindal.

Dog, købt er Værket »Til Spanien« af Richard Mortensen; det første abstrakte Maleri, der finder Vej til Christiansborg.

Det maa det ikke! raabe Rindal.

Hør her den arrige Lagerforvalter fra Provinsen:

“Endvidere tager vi os til hovedet, når Statens Kunstfond betaler 53-tusind kr. for et lærred, der kun indeholder nogle streger og trekanter med lidt farver imellem; vi bliver gjort til nar for vores egne penge hvis vi finder os idet.”

Af sted ruller Striden: paa den ene Side, Kunstkliken fra København, de moderne Kunstnere selv og deres Avl af Kritiker, Kunstfond og overlegen Snob. Paa den anden Side, Lagermand, Skomager og almen-Larsen.

Lur mig nu om ikke en hel Lire-kasse-bevægelse opstaar. For hvor er den Ko

og det Halmknippe, som man kan genkende i et flot Maleri?

Den folkelige Protest er: vi vil nej støtte Kunstens Volapyk og Pokker. Dog, I dag er Kunstfondens pulje større end nogensinde: paa 100 Millioner er det aarlige Lotteri. – Og stadig fra Tid til atter stikke en knarvorn Hovedet frem og vrisse: hvad ska' vi med *Avantgarde*? Det gide vi nej.

Nu ty en baronesse B. til Ordet, for der gives ægte ophøjet Kunst, og den kan! I *Babettes Gæstebud* beretter Blixen om Babette, Paris' ypperste Gourmetkok, en sand Kunstnerinde, der tilbedes og feteres af det franske Aristokrati. Men der er Uro og Opstand i 1870, saa hun flygte maa; til Verdens Ende, væk, til den norske Bygd Berlevaag, hvor man nidkært vogte Guds Ord og Askese. I det strenge Præstehjem, i fjorten Aar, koger Babette Klipfisk og Øllebrød. Til den Dag, hendes gulnede Lotteriseddel bliver udtrukket: ti tusind Frank, en umaadelig Sum.

Fri af Fattigdom iværksætter Kunstnerinden en Festmiddag: Vine, Raavarer og Delikatesser udskibes fra Frankrig – saa eksotiske at Berlevaags Indvaanere ej

ane, hvad som hænde. Aftenen oprinder og i en Aura af Mistro og trodsig sætter Menigheden sig til Bords. Men langsomt maa man give og løsne op, lade sig henrykke i denne Kunstgestus af Skildpaddesuppe, Amon-tillado, *Blinis demidooff*, *Cailles en sarcophage* og Cliquot 1860. Kulinariske Oplevelser, der trækker Himlens Stjerner ned i Stuen, saa den tarvelige Kreds lyser op og forløses; man forbarmes, -brødres og kysser ungdommelige Sommernats-kys.

Det *kan Kunst*; det er be-kosteligt – beriger Blixen os om, og det skete alt sammen i Ly af en Lotteriseddel, tilskikkede Penge, der tillod Kunsten ... “at skænke en Time af Tusindsaarsri- get.”

le Berthéline ©

Kunstner, Forfatter og Kritiker.

Statens Kunst-
fond – at raabe
i Rindal

